

σιε να νιώσουν την επιθυμία να γνωριστούν πιδ σενά μ' αυτόν. Τα προγράμματα ήταν υπαρκτά με γράμματα χιπήτα και διαλαλούσαν τις διάφορες ικανότητες του θιάσου και ξεχωριστά του κ. Νάρκισσου και της δεσποινίδας Λατιρινέτιης· οι δυο διασημότητες που είχαν την πονηριά να κρυφτούν από τα μάτια του κόσμου και να μη παρουσιαστούνε στη συνοδεία για να γεννήσουν αργότερα το ενδιαφέρον και να ερεθίσουν περισσότερο τη γενική περιέργεια.

Κατά το απόγευμα ή σκαλωσιά είχε σιγή. Έντυσαν το βράχος της παράγκας με ζωγραφιστά χαρτιά. Έβαλαν το εφελίηριο, εστερέωσαν το σκοινί, έτένωσαν το δυσκολόλυγιστο σύρμα επάνω στα καβαλέτια του. Σιγά-σιγά ή πλατεία έγέμιζε. Το πλήθος ήτανε στο μεγαλύτερο μέρος του από ανθρώπους του λαού· μα τα παράθυρα ήτανε γεμάτα από καλό κόσμο.

Ο παλιόσιος προετοίμασε τη συγκέντρωση με μερικώς από τις φάρσες του, που προκαλούν πάντα την λαοφιλία και προδιαθέτουν καλόγλωσσα το κοινό.

Μερικά παιδιά, που τα ξεκλειδωμένα σώματά τους έκαναν τα πιο παράξενα κουλουριάσματα εναγκάσανε τους θεατές να βγάλουνε φωνή θαυμασμού και τρόμου. Ο Βίλεμ δέ μπόρεσε να μη δοκιμάση ζωηρή συμπόρευση, διαν είδε το μικρό οριτσάκι, που το είχε πριν παρατηρήσει, ν' αγωνίζεται, κι αυτό ακόμη, να παίρνει τις πιο παράξενες πόζες. Σε λίγο οι ακροβάτες άρχισαν να πηδούνε, να κάνουν κουτρουβάλες, στην άρχη ένας-ένας, υστερίς ο ένας κατόπι τον άλλο και τέλος ελοι μαζί, στριφογυρίζοντας επάνω στο ένα πόδι, πηδώντας, κατακυλώντας εμπρός κι όπισω. Βροντή από χειροκροτήματα και ζήτω έξέσπασε από όλο το ακροατήριο.

Η προσοχή ύστερα στράφηκε σ' ένα άλλο θέαμα. Τα παιδιά, το ένα κατόπι το άλλο, ώρμησαν στο σύρμα, πρώτα τα μικρότερα για να μακούνουν την παράσταση και να κάμουν να φανούν περισσότεροι οι δυσκολίες της τέχνης. Μερικοί άντρες και λίγα κορίτσια εδώνανε με τη σειρά τους δείγμα ικανοποιητικής εδκνησίας, μα τούτο δεν ήταν ακόμη μήτε ο κ. Νάρκισσος, μήτε ή δεσποινίδα Λατιρινέτιη.

(Έχει συνέχεια)

(Μετάφραση ΗΛ. Π. Β.)

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σε Μεγαλοφυή

Τώβρες εσύ το μυστικό της μεγαλοφυίας.
κάθεσαι λές μονάχος σου : Δεν είμαι νέος Σαϊζπηρος;
δεν είμαι ακόμη Έλβέταιος, Ρουσό και Βεκαρίας;
Όμως κι αυτοί τί άξιζοντε μπροστά μου, αφού είμαι ο Σπύρος;
Κ' έτσι, στον ίδιο έαυτον Ικανοποιημένος,
φωνάζεις : βγήκα νους στών Γραι-μεγάλος-κόν το γένος.

Στον Ίδιο

Θαρρείς πως είσαι Κάλδερον και Γκαίτε και Σαϊζπηρος,
γιατί συγγράφεις δράματα και λέγεται και... Σπύρος.

Η μέρα της κρίσης.

Μαζεύτην' ή επικροπή. Του πνεύματος τί βράχος!
Σουρής, Δροσίνης, Άγγινος, Πολέμης, πάτερ Βλάχος.
Ο πονηρός Σενάπουλος μεγάλ' είχε ύποψια
κ' έτοιμάζε το ρόλο του για τη λιποψυγία.
Μα ο Στρατήγης; βέβαιος αυτός για τάριστιο
ετραίαινε τους φίλους του στο ζαχαροπλαστείο.

ΠΙΚΡΑΓΚΑΘΗΣ

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Τι ν' ερωτά σου στην καρδιά των έχω κλειδωμένο
Κι' αν τότε τάξης άλλου του τάσσεις πρόημα ξένο.

Ός και τα παραθύρια σου κι' εκείνα με γριμιούνε
Κι' όντας γυρίσω να τα ιδώ χωρίς άγέρα κλειδωμένε.

Παραπονοῦμαι σου πολλά, μάχω το γώ το δίκιο,
Γιατ' είνε τάχειλάκι μου πικρό σ'ιν το ροδίκιο.

Όποιος δέν έπεράτησε τη νύχτα με φεγγάρι
Και την αύγη με τη δροσίαν, άγάπη δέν έχάρη.

Ό ποταμός σέρνει κλαδιά κ' ή θάλασσα καράβια
Κ' ή κόρη με τάνάβλημα σέρνει τα παλλικάρια.

Έμεις τα δυο αγαπούμαστε κι' απόυ ζηλεύγει ως σκάση
Τς άνδρης σφάκας το ζουμί να πιη νάν του περάση.

Άνάθεμά σε, λογισμέ, όντε μου τήνε φέρνης
Τήν άγαπώ στον ύπνο μου, και πάλε μου τήν πέρνεις.

Ψιλή λιγνέ ντελικανή, όμορφε και ζαρίφη,
Χαρά στηνε που θα σταθί στη μιά σου πάντα νύφη!

Τι τότε μέλλει το μπαξέ, που τούφυγε τήδόνι,
Που με λογίων λογίων πουλιά βραδυάζει, ξημερώνει;

Έλένη, έλεος βαστάς, Έλένη, έλέησέ με.
Έλένη, δός μου ένα φιλι και παρηγόρησέ με.

Τοίχος παλός δέ χίτζεται, καινούργιος δέ χαλιέται
Καινούργια άγάπη πίνεται, παλιά δέ λημονιέται.

Μάθια μου, μάθια, μάθια μου, τών άμαθιών μου μάθια.
Τα μάθια μου δέν εΐδανε σάν τα δικιά σου μάθια.

Τα μάθια σου είνε θάλασσες, πίνεμος δέν τις πίνει
Χαρά στο ναύτη που θ' ε βρή μέσα σαυτά λιμάνι!

Μοῦκλεψες, κλέφτρα, την καρδιά, χωρίς να μ' άρωτήσης
Χαλάλι σου την κάνω εγώ, την κλέφτρα άνε μ' άφήσης.

Άπ' τη συλλογή ΑΓΗ ΘΕΡΟΥ

ΗΘΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

21

Άν θέλεις πάντα συνεπής
στον ένυτό σου νάσαι,
να πίνης και να τρώς καλά
κ' ήσυχια να κοιμάσαι.

22

Ότι αγαπάς τους φίλους σου
πάντα με λόγια δείχνε
και να σου δίνουν δαρεμά
συχνά τον πόνο οίχνε.

24

Του βίου σου ο προορισμός
θέλεις να πάη ρολόι;
Νέος να μην εργάζεσαι
και γέρος μετανόει!

ΑΝΘΕΜΙΟΣ